

[Larsen (Bjerre).]

milie, naar Bruget er paa det nævnte Jordareal, altsaa paa en Størrelse af 6 à 7 ha middelgod Jord. Et saadant Brug vil selv under skiftende Konjunkturer altid kunne give Udkomsten; men til Gengæld maa denne Grænse for Jordarealets Størrelse ikke gerne overskrides synderligt. Der bør efter min Mening ikke være mere Jord, end at den kan dyrkes paa forsvarlig Maade ved Familiens eget Arbejde.

For mig er det Idealet af et Landbrug, hvor en Familie selv kan passe Bruget, og jeg tror, at den sunde og gode Menneskelykke findes dér mere end noget andet Sted herhjemme. Selv om Kaarene til Tider kan være trange og Arbejdet noget anstrengende, tror jeg alligevel, at saadan er Forholdet, og jeg kan ikke ved denne Lejlighed tilbageholde den Bemærkning, at den Tid, vi gennemlever, afleverer ogsaa noget nyt til de eventuelle Nybyggere, der vil rykke ind i Husmandsbrugene. Dette nye er at søge gennemført hurtigst muligt en Læplantning med tilhørende Frugttræplantning ved de nyoprettede Brug. Det vilde ikke være uden Betydning, om Jordlovsudvalget fulgte denne Sag med Opmærksomhed ved Afhændelse af Jord. Der burde være nogen Garanti for, at Nybyggerne fik et saadant Anlæg, og at de slog ind paa mere Dyrkning af Havesager, end hidtil har været Tilfældet. Den fornødne Vejledning burde stilles til Raadighed, og jeg tror, at den meget let kan stilles til Raadighed. Vi har indenfor vore Husmands- og Landboorganisationer en saa udviklet Havebrugskonulentvirksomhed, at der maatte kunne skabes et nært Samarbejde paa dette Omraade.

Maa jeg yderligere sige i Anledning af, at det endelig er lykkedes at skabe et Forlig om Jordlovene for 2 Aar, saaledes at dette Lovforslag kan ophøjes til Lov, at det, som jeg og mit Parti har holdt fast ved, nemlig at Jordfondens Midler ikke skulde kunne anvendes til Opkøb af Jord, der skulde kunne føres over i Spekulationens Tjeneste, er det lykkedes at fastholde; dette konstaterer jeg med stor Tilfredshed. Selv om man kunde ønske at faa Udstykningen gennemført, og selv om det kan ses, hvor forkert det virker at ligge stille, maa man jo finde sig i det, indtil der kommer en Klaring i Forholdene. Det vilde være forkasteligt at bruge Jordfondens Midler som Fremstød for Privatkapitalens Spekulationer.

En Klaring i Spørgsmaalet er altsaa kommet. Vi har ligget forstøvede ved Bolværket længe, efter min Mening alt for

længe, vi har maattet afvente Magsvejr. Dette er nu kommet. Vi staar nu ud paa Farten og tror paa, at denne trods Storm og meget høj Sø maa føre os til Maalet, nemlig mere Arbejde, mere Liv i Omsætningen, mange nye og smukke Husmandshjem og deraf følgende øgede Samfundsværdier.

Hermed skal jeg slutte mine Bemærkninger og endnu en Gang tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for de af Landbrugsministeren stillede og af Udvalgets Flertal tiltraadte Ændringsforslag og at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag.

Ulrich: Siden dette Lovforslag blev fremsat her i Tinget, er der jo sket et og andet, som har bevirket, at Regeringen har faaet et Flertal samlet om sine Tanker om en fortsat Jordudstyknings, hvad der i Virkeligheden ikke var megen Udsigt til ved Lovforslagets Fremsættelse. Naar man tænker paa, hvad der skete i Fjor, da et lignende Lovforslag blev forelagt her i Tinget, saa forfærdes man over, at der er 3 Partier i dette høje Ting, der har ladet sig føre med paa denne Vej. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse under mit Foredrag tillade mig nogle ganske faa Citater fra Rigsdagstidenden i Fjor.

Jeg skal først henlede Opmærksomheden paa den Fællesbetænkning, der blev afgivet i Fjor af det konservative Folkeparti og Partiet Venstre; den findes i Rigsdagstidenden, Tillæg B. Sp. 2302. Der siges dér, at Mindretallet

„beklager, at der ikke er opnaaet Enighed i Udvalget, saaledes at der fortsat kan finde Udstykning Sted, selv om Mindretallet er af den Opfattelse, at Udstykningen i disse Tider ikke bør forceres.“

I Fjor var den Opfattelse altsaa herskende indenfor de to Oppositionspartier, at Tiderne var ikke til at forcere Udstykningen, ganske naturligt, fordi Forholdene var saa fortvivlede for Landbruget, som de er.

Nu hørte jeg nok, at den ærede Ordfører for Flertallet sagde, at han troede, at denne Udstykning var det, der førte til den sande Menneskelykke. Naar man ser paa Følgerne af Udstykningen gennem den sidste Menneskealder, ved jeg ikke, om man med nogen Ret kan sige, at den har skabt Menneskelykke. Den har skabt den Situation for de Mennesker, der er gaaet ind i disse Brug, at de har mistet alt, hvad de ejede, og ikke ser nogen som helst Mulighed for at fortsætte paa disse Brug, medmindre